

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/411/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

419/2015. (XI. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. augusztus 10-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. november 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2015. augusztus 10-én, postai úton küldte meg beadványát, amelyben arról számolt be, hogy 2015. augusztus 7-én gyalogosan közlekedett S. településen kb. 20.50 perckor a B. utca és a D. Gy. utca sarkához érve felfigyelt arra, hogy három rendőr a sarkon lévő telefonfülkénél tartózkodik, míg egy fiatalember, aki panaszos fia volt, a telefonfülkében áll. Ekkor az egyik rendőr megragadta S. J.-t (panaszos fiát) és kirántotta a telefonfülkéből, de olyan erővel, hogy a telefonkagyló is kiszakadt, majd a járda betonjára vágta a fiát és ütni, verni kezdte. Azután a járda és a csatorna közti fűre húzta, de ekkor a másik rendőr odalépett és megbilincselte panaszos fiát, majd tovább verte az a rendőr, aki kirántotta a telefonfülkéből. Panaszos ezt látva többször is felszólította a rendőröket, hogy haladéktalanul hagyják abba a brutális, tetteges bántalmazást. Ekkor panaszos elmondása szerint a harmadik rendőr U. G., panaszos kezét megfogta, megszorította és eltolta a helyszínről, hogy ne lássa fiának a brutális bántalmazását. Panaszos ekkor

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

kétségbeesve kiáltotta: „Ne bántsák a fiamat”. Amelyik rendőr ütötte a fiát, ekkor odaszólt U. G. rendőrnek, hogy „bilincselj meg” és ő megbilincselte panaszost. Ahogy a rendőr kocsiba ültették, az a rendőr, aki a telefonfülkéből kirántotta és ütötte, verte a fiát, a panaszost is hasba ütötte bezáráskor.

Panaszos hozzátette, hogy őt egy másik rendőrautóval vitték el a Sz-i rendőrkapitányságra és fogdába zárták, mint egy kutyát. Ott tartották 2015. augusztus 8-án 01 óráig bezárva, megalázva. Panaszos elmondta, hogy aláírtak vele valamit (két papírt) és ezután az utcára bocsátották iratok és pénz nélkül. Amit aláírtak vele, annak a tartalmát nem ismerte, mert olvasó szemüveg nélkül nem tudta elolvasni a papírt. Pénz és iratok nélkül kellett haza gyalogolnia. Panaszos hozzátette, hogy amit műveltek vele a rendőrök az mélységesen embertelen, megalázó és súlyosan sértő tettek.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) U. G. J. r. ftörm. 2015. szeptember 5-én kelt jelentése szerint:

2015. augusztus 7-én 20 óra 10 perckor az ügyeletvezető utasítására ismételen megjelent a S. település D. Gy. utca és B. u. kereszteződésénél, mivel onnan S. J. bejelentést tett, hogy elsodorta egy gépjármű a D. Gy. u. 1. szám előtt. S. J. az ezt követő bejelentésében 20 óra 30 perckor előadta, hogy a B. utcában lévő kocsmában fellökték, majd megverték. Jelentéstevő megjegyezte, hogy ekkor már S. J. erősen ittas állapotban volt, dülöngélt jobbra-balra, összefüggéstelenül beszélt. Ez alkalommal a derekán volt látható egy kb. 4 cm átmérőjű hámsérülés mely az eséstől keletkezhetett. Továbbá elmondta, hogy a kocsmá előtt italozó 2 személy bántalmazta, hasba verte.

Ezt követően felvette a kapcsolatot az italozó Z. J. és Sz. A.-val, akik egybehangzóan elmondták, hogy S. J. odament az asztalukhoz, italt próbált kérni, erősen ittas állapotban volt, ekkor mondták neki, hogy menjen az asztaluktól, ne zavarja őket majd Z. J. a kezével távortartás végett, hogy a személy ne essen az asztalra a kezével távol tartotta és az ittasságából adódóan a személy elesett. Ezt követően hagyták a személyt és nem szóltak hozzá, ekkor elment a sarki fülkéhez és hívta a rendőrséget. Ezt az intézkedést jogi felvilágosítással zárult a helyszínen U. G. r.ftörm úrral. A fentieket jelentették az ügyeletvezetőnek, majd a helyszínt elhagyták. Megjegyezte, hogy jól látható volt az, hogy a személy eléggé ittas állapotban van, azonban állapota nem indokolta, hogy vele szemben biztonsági intézkedést alkalmazzanak.

Ezt követően történt bejelentés a segélyhívóra, melyre 21 óra 10 perckor megjelent a S. település, B. u. és D. Gy. u. kereszteződésben és felvette a kapcsolatot S. J.-vel. S. úr ez alkalommal a sarkon a G. Kocsmá oldalánál lévő lépcsőkön ült és étkezett. Nevezett személyt nyilatkoztatták a bejelentésben foglaltakra vonatkozóan, melynek során azt mondta először, hogy nem tett bejelentést, majd kb. 2 perc elteltével azt állította, hogy a B. utcán haladt az út bal oldalán, melynek során egy vele azonos irányba haladó sötét színű Ford típusú gépjármű elsodorta. Kérdésre, hogy a rendszámát felismerte-e nemleges választ adott, hogy az elsodrás során a személyautótól szerzett-e sérülést azt válaszolta,

hogy amikor jobb oldalról elhaladt a jármű mellette, akkor a bal vállát a jármű ajtaja megütötte. Ezt követően ismételt el kezdte mondani, hogy őt bántalmazták a kocsmában, majd azt mondta, hogy a G. Kocsma tulajdonosának fia M. P. egy sötét színű gépjárművel sodorta el, majd kiszállt a gépjárműből és megverte. S. úr beszéde közben a helyszínre érkezett a panaszos az édesanyja, majd ezt követően megkérdezték S. J.-től, hogy hol történt az eset, melyre azt felelte ordítva, hogy elfogultak a rendőrök és nem hajlandó velünk beszélni.

Amíg K. T. r. főrm a kocsmában tartózkodott, kint volt és figyelte S. J.-t, mely során S. J. elkezdett hangosan ordibálni, amit a kocsmában K. T. is hallott, és a fülkéhez sietett. Amikor K. T. r. főrm visszaérkezett S. J. éppen ordítva jött ki a fülkéből, miközben a fülkében található telefonkagylót vezetékestől kitépte.

Ezt követően S. J.-t a törvény nevében szavakkal előre bocsátva felszólította, hogy hagyja abba jogsértő cselekményét, ellenkező esetben testi kényszerrel és bilincset fognak alkalmazni. Ennek a felszólításnak nem tett eleget, ezért testi kényszerrel a földre vitte, majd a kezeit hátra helyzetben megbilincselte B. J. polgárőr biztosítása mellett. Eközben a panaszos megpróbálta leszedni S. J.-ről, ekkor U. G. r. főrm, kezével távol tartotta a panaszost és a törvény nevében szavakkal felszólította, hogy ne akadályozza a rendőri intézkedést. Ennek a panaszos nem tett eleget, így U. G. felszólította, hogy bilincselje meg a kezeit. Fentieket jelentette az ügyelvezetőnek majd a helyszínre segítséget kért a biztonságos beszállításhoz. A segítség helyszínre érkezéséig S. J.-t a szolgálati gépjárműbe ültette, de nem volt hajlandó a lábát a gépjárműbe tenni és folyamatosan trágár szavakkal illetett „Köcsög rendőrök, meg lesztek baszva, buzik vagytok!” Továbbá folyamatosan bátorította édesanyját, hogy „Ellenkezzél! Ne engedelmeskedj!

Időközben a helyszínre érkezett a B. és Ú. és segítséget nyújtott S. J.-t a rendőrautóba biztonságosan beszállítani, majd a panaszost is Sz-i Rendőrkapitányságra beszállítani. Ezt követően S. J.-t a már az intézkedés előtt rajta lévő sérülésekkel a Rendőrkapitányságra beszállították, S. J.-re egy alkalommal ütést mért, ennek ellenére a rendőrautóban és előtte a kollégák megérkezéséig folyamatosan ordított, hogy fojtogatják és verik. A panaszos ez idő alatt nyugtatta a fiát és kérte, hogy engedjék el őket. A panaszos a bilincselést követően együttműködő volt.

A beszállítást követően a panaszos előállított személy elhelyezte az előállító helyiségben, majd elkészítette az összes írásos tevékenységet, aláírta vele a rá vonatkozó részeket. Az aláírást megelőzően közölte vele, hogy szemüveg nélkül nem tudja jól elolvasni, továbbá nem kért hatósági tanút, azt mondta elég, ha felolvassa neki. Erről nyilatkozta. A nyomtatványokat aláírta, felhívta a figyelmeztetésekre a figyelmét, aztán átadta az igazolást és a nála lévő tárgyakról készült letéti jegyzőkönyvet a tárgyakkal együtt, majd sérülés és panasz nélkül 01:07 órakor szabadításra került, a panaszost személyesen kísérték ki az aulába.

Tekintettel nevezett személyek által kelkövetett cselekményekre a panaszos ellen jogszerű rendőri intézkedéssel szemben engedetlenség miatt szabálysértési feljelentés készült, S. J.-vel szemben pedig büntető feljelentés készült kábítószerrel való visszaélés miatt, továbbá mivel S. J. által tett bejelentések valótlannak minősültek, mint a két esetben, illetve a rendőri intézkedéssel szemben is agresszívan lépett fel, ezért szabálysértési feljelentés készült.

2) K. T. Zs. r. törm. 2015. szeptember 5-én kelt jelentése szerint:

2015. augusztus 7-én 20 óra 10 perckor az ügyeletvezető utasítására ismételten megjelent a S. település D. Gy. utca és B. u. kereszteződésénél, mivel onnan S. J. bejelentést tett, hogy elsodorta egy gépjármű a D. Gy. u. 1. szám előtt. S. J. az ezt követő bejelentésében, 20 óra 30 perckor előadta, hogy a B. utcában lévő kocsmában fellökték, majd megverték. Jelentéstevő megjegyezte, hogy ekkor már S. J. erősen ittas állapotban volt, dülöngélt jobbra-balra, összefüggéstelenül beszélt. Ez alkalommal a derekán volt látható egy kb. 4 cm átmérőjű hámsérülés mely az eséstől keletkezhetett. Továbbá elmondta, hogy a kocsmá előtt italozó 2 személy bántalmazta, hasba verte.

Ezt követően felvette a kapcsolatot az italozó Z. J. és Sz. A.-val, akik egybehangzóan elmondták, hogy S. J. odament az asztalukhoz, italt próbált kérni, erősen ittas állapotban volt, ekkor mondták neki, hogy menjen az asztaluktól, ne zavarja őket majd Z. J. a kezével távortartás végett, hogy a személy ne essen az asztalra a kezével távol tartotta és az ittasságából adódóan a személy elesett. Ezt követően hagyták a személyt és nem szóltak hozzá, ekkor elment a sarki fülkéhez és hívta a rendőrséget. Ezt az intézkedést jogi felvilágosítással zárult a helyszínen U. G. r.ftörm úrral. A fentieket jelentették az ügyeletvezetőnek, majd a helyszínt elhagyták.

Ezt követően történt bejelentés a segélyhívóra, melyre 21 óra 10 perckor megjelent a S. település, B. u. és D. Gy. u. kereszteződésben és felvette a kapcsolatot S. J.-vel. S. úr ez alkalommal a sarkon a G. Kocsmá oldalánál lévő lépcsőkön ült és étkezett. Nevezett személyt nyilatkoztatták a bejelentésben foglaltakra vonatkozóan, melynek során azt mondta először, hogy nem tett bejelentést, majd kb. 2 perc elteltével azt állította, hogy a B. utcán haladt az út bal oldalán, melynek során egy vele azonos irányba haladó sötét színű gépjármű elsodorta. Kérdésre, hogy a rendszámát felismerte-e nemleges választ adott, hogy az elsodrás során a személyautótól szerzett-e sérülést azt válaszolta, hogy amikor jobb oldalról elhaladt a jármű mellette, akkor a bal vállát a jármű ajtaja megütötte. Ezt követően ismételten elkezdte mondani, hogy őt bántalmazták a kocsmában, majd azt mondta, hogy a G. Kocsmá tulajdonosának fia M. P. egy sötét színű gépjárművel sodorta el, majd kiszállt a gépjárműből és megverte. S. úr beszéde közben a helyszínre érkezett a panaszos az édesanyja, majd ezt követően megkérdezték S. J.-től, hogy hol történt az eset, melyre azt felelte ordítva, hogy elfogultak a rendőrök és nem hajlandó velünk beszélni, majd a B. u. és D. Gy. u. sarkán lévő telefonfülkébe ment és felhívta a rendőrséget. Miközben S. J. ordított, felszólították, a törvény nevében szavak előre bocsátásával, hogy fejezze be az ordítást, valamint az agresszív viselkedést, különben jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt a Sz. Rendőrkapitányságra szállítják.

Ezután a telefonban beszélt a rendőrséggel, majd a U. G. r.ftörm úr nevét bediktálta és neki szegezte a kérdést, hogy „Mondd meg a nevedet te” erre a felszólításra azt felelte, hogy „Jöjjön ide és majd megmondom, nem fogok kiabálni!” Erre S. J. tovább beszélt a rendőrséggel a telefonba, hogy nem intézkednek a helyszínen az Ő bejelentésére és elfogultak vele. Ezt követően bement a kocsmába, hogy adatot gyűjtsön S. J. bejelentésével kapcsolatban. A kocsmában M. P. a kocsmá üzemeltetője elmondta, hogy nevezett, ahogy a rendőrök első alkalommal elmentek visszament és leült a sarkon található lépcsőre, nem ment sehova és nem bántalmazta senki. Ekkor S. J. elkezdett hangosan ordibálni, amit a kocsmában hallottak és a fülkéhez sietett, amikor S. J. ordítva kijött a fülkéből, miközben a fülkében található telefonkagylót vezetékétől kitépte a telefonból.

Ezt követően S. J.-t a törvény nevében szavakkal előre bocsátva felszólította, hogy hagyja abba jogsértő cselekményét, ellenkező esetben testi kényszerrel és bilincset fognak alkalmazni. Ennek a felszólításnak nem tett eleget, ezért testi kényszerrel a földre vitte, majd a kezét hátra helyzetben

megbilincselte B. J. polgárőr biztosítása mellett. Eközben a panaszos megpróbálta leszedni S. J-ről, ekkor U. G. r.ftörm, kezével távol tartotta a panaszost és a törvény nevében szavakkal felszólította, hogy ne akadályozza a rendőri intézkedést. Ennek a panaszos nem tett eleget, így U. G. felszólította, hogy bilincselje meg a kezeit. Fentieket jelentette az ügyelvezetőnek majd a helyszínre segítséget kért a biztonságos beszállításhoz. A segítség helyszínre érkezéséig S. J.-t a szolgálati gépjárműbe ültette, de nem volt hajlandó a lábát a gépjárműbe tenni és folyamatosan trágár szavakkal illetett „Köcsög rendőrök, meg lesztek baszva, buzik vagytok!” Továbbá folyamatosan bátorította édesanyját, hogy „Ellenkezzél! Ne engedelmeskedj!

Időközben a helyszínre érkezett a B. és Ú. és segítséget nyújtott S. J-t a rendőrautó biztonságosan beszállította, majd a panaszost a Sz-i Rendőrkapitányságra beszállították. Ezt követően S. J-t a már az intézkedés előtt rajta lévő sérülésekkel a Rendőrkapitányságra beszállították, S. J-re egy alkalommal ütést mért, ennek ellenére a rendőrautóban és előtte a kollégák megérkezéséig folyamatosan ordítózott, hogy fojtogatják és verik. A panaszos ez idő alatt nyugtatta a fiát és kérte, hogy engedjék el őket. A panaszos a bilincselést követően együttműködő volt. S. J-t a Sz-i Rendőrkapitányságra szállították, ahol az udvaron a gépjárműből történő kiszállításhoz és az előállító helyiségbe történő bekíséréséhez segítséget kért, melynek a rendőrök eleget tettek.

S. J-t az előállító helyiségben R. Zs. r.töm és K. M. r.őrm helyezte el és a bilincset is ők távolították el 22:00 perckor, mely hámsérülést okozott. Az intézkedés alkalmával S. J. több alkalommal hivatkozott arra, hogy ő a rendőrségnek, pontosan K. B. rendőrnek dolgozik, aki majd elintézi, hogy ezen ügyből a hatóság ne kérje számon, erre hivatkozva több alkalommal utasította őket arra, hogy engedjék el, mert nincs joguk vele szemben intézkedni.

S. J-t 22:40 órakor Sz. Z. r.töm valamint B. K. r.őrm a személyt mintavétel céljából átszállították a Cs. megyei Rendőrkapitányságra, ahol az ügyeletes orvos a mintavételt követően megállapította, hogy S. J. vizelete THC pozitív, valamint váll ficammal nevezett személyt beutalta az Ú. SBO-ra.

A panaszos még a helyszínen több alkalommal elmondta, hogy vegyék le a fiáról a bilincset, mert 2 héttel az intézkedés előtt eltörte a vállát és gyógyulófélben van. S. J. ellen külön íratban büntető feljelentés készült kábítószerrel való visszaélés miatt.

Tekintettel arra, hogy S. J. által tett bejelentés valótlannak minősült mind a két esetben, illetve a rendőri intézkedéssel szemben agresszívan lépett el, ezért nevezett személy ellen szabálysértési feljelentést tettek valótlán bejelentés és jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértések elkövetése miatt.

A panaszos a kapitányságra történő beszállítását követően együttműködő volt végig, a részére kiállított jegyzőkönyvet, mivel nem volt nála a szemüvege U. G. r. ftörm felolvasta, melyhez nem kért hatósági tanút és a felolvasást követően helyben aláírt. Sérülése az előállítása során nem keletkezett és panasszal nem élt az intézkedéssel kapcsolatban. Amikor a rá vonatkozó iratokat felolvasta U. G. r. ftörm, akkor jelen volt B. J. polgárőr is. A panaszost az írásos tevékenység és a parancsnoki kivizsgálást követően, jogszerűen, szakszerűen és arányosan intézkedtek vele szemben. U. G. 2015. augusztus 8-án 01 óra 07 perckor szabadon bocsájtotta.

A panaszos ellen külön szabálysértési feljelentést tettek jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt. B. J. az S. J.-vel történő első intézkedés alkalmával

nem volt jelen, de a másodiknál, amikor S. J. 2015. augusztus 7-én 21 óra 10 perckor bejelentést tett, hogy elütötte egy gépjármű, onnantól már jelen volt a szolgálat végéig.

3) A panaszossal szemben fogantatosított előállítás végrehajtásáról, kényszerítőeszköz alkalmazásáról készített jelentés szerint:

Szolgálat teljesítése során 21 óra 10 perckor az ügyelvezető utasítására az intézkedő rendőrök megjelentek S. település, D. Gy. utca és B. u. kereszteződésénél, mivel onnan S. J. bejelentést tett. Nevezet személy bejelentése végett felvették a kapcsolatot a bejelentővel, valamint tanúkutatást hajtottak végre. A rendőri intézkedés során a helyszínre érkezett a panaszos a fent említett S. J. édesanyja. Az intézkedés során S. J.-vel szemben kényszer intézkedést kellett alkalmazni, mely intézkedés során a panaszos megpróbálta az éppen testi kényszert és bilincset alkalmazó K. T. r. főrm urat S. J-ről leszedni.

Ekkor U. G. r. főrm a kezével tartotta távola panaszost, mely során több alkalommal a „törvény nevében” szavak előrebocsátásával felszólította, hogy ne akadályozza a rendőri intézkedést. A panaszos a rendőri felszólítás ellenére sem volt hajlandó ellenszegülő magatartását bejezni, ezért, a kezeit U. G. r. főrm úr hátra helyzetben megbilincselte B. J. polgárőr biztosítása mellett. Fentieket jelentette az ügyelvezetőnek, majd a helyszínre segítséget kért a biztonságos beszállításhoz a Sz-i Rendőrkapitányságra. A segítség megérkezéséig a panaszost a szolgálati gépjármű mellett tartotta.

Ezt követően a helyszínre érkezett a B. és Ú. egységek és segítséget nyújtottak S. J. beszállításához, majd a panaszos Sz-i Rendőrkapitányságra történő beszállításában. A Sz-i Rendőrkapitányságon a panaszos őrzését átvette, a bilincset 21:55 órakor U. G. r. főrm elvette, majd a panaszost az előállító helyiségbe helyezte. Az intézkedés során 23:21 órakor a panaszos légalkohol ellenőrzése céljából negatív eredményre fújta ki a rendszeresített Drager típusú légalkohol mérőt. A fentieket követően a panaszost sérülés és panasz nélkül szabadon bocsátották.

A panaszossal szemben szemben az 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban Rtv) 29. § (1) bekezdés szerinti igazoltatás; 31. § (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása; 33. § (2) bekezdés f) pont szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítása került alkalmazásra. Az intézkedés során az Rtv. 48. §. b) és d) pont szerint támadás és ellenszegülés megakadályozása végett került sor bilinc alkalmazására.

4) Az előállítás időtartamáról a Sz-i Rendőrkapitányság által kiállított igazolás szerint az előállítás az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján 2015. augusztus 7-én 21 óra 10 perctől 2015. augusztus 8-án 1 óra 7 percig tartott. Az előállítás időtartama alatt a panaszosnak sérülése nem keletkezett, panaszja nem keletkezett. A panaszos az igazolást aláírta

5) B. J. polgárőr tanú 2015. szeptember 7-én a sérelmezett intézkedés alapjául szolgáló eseményekről és magáról a sérelmezett intézkedésről - a Testület a meghallgatás jelen panaszügy szempontjából releváns részét ismerteti - az alábbiak szerint számolt be.

Miközben S. J. még a fülkében volt és ordított, egy idősebb nő – a panaszos - jött oda, aki szintén nyugtatta a férfit, mondta, hogy hagyja abba a kiabálást, csinálja azt, amit a rendőrök mondanak. Mivel a férfi mondta, hogy „Anyá ezzel ne foglalkozzál” a tanú gondolta, hogy az édesanyja volt

Közben U. G. ment oda a panaszoshoz, hogy ők mit beszéltek a tanú nem tudja, mert a bilincseléssel volt elfoglalva. Annyit hallott, hogy a panaszos az mondja, hogy sajnos ilyen agresszív a fia, amikor szik, ezzel nem tud mit csinálni. A férfi még ekkor is kiabált, miután meg volt bilincselve. Amikor odavitték a kocsihoz, akkor kezdett a panaszos is kiabálni, hogy ne vigyék el a fiát, engedjék el, nem értette, hogy nem lehetett elengedni. U. G., a panaszos és az intézkedés közé állt, úgy hogy a panaszos ne tudjon hozzájuk odajönni, ekkor mondta is a panaszosnak, hogy „asszonyom ne akadályozza az intézkedést” de a panaszos csak kerülgetni akarta U. G-t, oda akart jönni a gépkocsihoz, ekkor már K. T. monda, hogy fejezze be, mert ő is elő lesz állítva rendőri intézkedés akadályozása miatt, nem érdekelte, ő is kiabált.

U. G. többször próbálta a helyzetet menteni, de a panaszos csak kiabált, ekkor azt mondták, hogy elő fogja állítani, ha nem hagyja abba, többször el lett monda neki, hogy elő lesz állítva a fia, amit nem akart megérteni, ezért megbilincselte, amit a hölgy nem akart, húzogatta a kezeit, majd bilincselés után a hölgy viselkedését mintha elvágta volna, csendesebb lett. Ezután kértek az előállításához másik rendőrzárórt, a férfi, aki ekkor már a kocsihoz volt, azt kiabálta az anyjának, hogy „ellenkezzél már, ne hagyd magad”, meg ehhez hasonlókat.

6) A panaszos az előállítás során tett nyilatkozata szerint jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást megkapta, az intézkedéssel szemben panasszal nem él, az előállításról szóló igazolást átvette, a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta, élelmezést nem kért, betegségben szenved. A rendőri intézkedés során sérülése nem keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült.

7) A kényszerítő eszköz alkalmazásának parancsnoki kivizsgálásáról szóló jelentés szerint a bilincs alkalmazása jogszerű, szakszerű, szükséges és arányos volt.

8) A rendőrség mellékelte az előállítás során a panaszos letéri tárgyairól felvett jegyzéket, valamint a panaszossal szemben megindított szabálysértési eljárás egyes iratait, amelynek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt, emberi méltósághoz, IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként az eljáró rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

A Testület rendelkezésére álló rendőri iratok szerint a járőrök szolgálatuk teljesítése során a panaszos fiát akarták intézkedés alá vonni, amikor megjelent a panaszos és megpróbálta leszedni az

intézkedő - bilincselést foganatosító – rendőrököt leszedni a fiáról. A panaszos a felszólítás ellenére próbálta akadályozni az intézkedés lefolytatását.

A panaszos beadványában arról számolt be, hogy meglátta, amint fiát a rendőrök ütik-verik és megbilincselik. A panaszos felszólította a rendőrököt, hogy hagyják abba cselekményüket. Ekkor az egyik rendőr a panaszos kezét megfogva eltolta őt. A panaszos kétségbeesetten kiabált, majd az egyik rendőr azt mondta a másoknak, hogy bilincselje meg a panaszost, aki ezt követően megbilincselte a panaszost

Itt szükséges utalni az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, amely a rendőr intézkedési kötelezettségéről rendelkezik. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Testület által feltárt tényállás alapján felmerülhetett a gyanú, hogy a panaszos magatartásával jogellenes cselekményt követett el.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdés szerint „aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.”

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlatára, amely szerint a szabálysértési és bűncselekményi tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési vagy nyomozó hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a szabálysértés, illetve bűncselekmény elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e.

A Testület megítélése szerint felmerült annak a gyanúja, hogy a panaszos jogellenes cselekményt követett el. Ez az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

2) A Testület vizsgálta a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés jogalapját.

A panaszos beadványában sérelmezte bilincselését. Panaszos előadta, hogy meglátta, amint fiát a rendőrök ütik-verik és megbilincselik. A panaszos felszólította a rendőröket, hogy hagyják abba cselekményüket. Ekkor az egyik rendőr a panaszos kezét megfogva eltolta őt. A panaszos kétségbeesetten kiabált, majd az egyik rendőr azt mondta a másíknak, hogy bilincselje meg a panaszost, aki ezt követően megbilincselte a panaszost

A Testület rendelkezésére álló rendőrségi iratok szerint a járőrök szolgálatuk teljesítése során a panaszos fiát akarták intézkedés alá vonni, amikor megjelent a panaszos és megpróbálta leszedni az intézkedő - bilincselést foganatosító – rendőröket leszedni a fiáról. A panaszos a felszólítás ellenére próbálta akadályozni az intézkedés lefolytatását. U. G. r. ftöm. kezével távol tartotta a panaszost, amely során több alkalommal a „törvény nevében” szavak előrebocsátásával felszólította a panaszost, ne akadályozza az intézkedést. Panaszos a rendőri felszólítás ellenére sem hagyott fel magatartásával, ami miatt bilincselést foganatosítottak vele szemben.

Az Rtv. 47. § szerint „a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.”

A Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdés szerint „a megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.”

A bilincselés jogalapja a rendőrségi iratok és jelentések alapján egyrészt az Rtv. 48. § b) pontja volt, amely szerint „a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy támadásának megakadályozására.”

A panaszossal szemben foganatosított bilincselés jogalapja a rendőrségi iratok és jelentések alapján másrészt az Rtv. 48. § d) pontja volt, amely szerint „a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy ellenszegülésének megtörésére.”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) a-d) pontjai szerint, bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,

Az Rtv. 16. § (1) bekezdés szerint „a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.”

A Testület a kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban figyelembe vette tehát az Rtv. 15. § szerinti arányosság elvét, amely szerint „több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az arányosság követelményének a Testület álláspontja szerint elvi éllel kell érvényesülnie a rendőrség minden eljárása során.

Másrészt a Testület figyelembe vette Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdését, amely alapján „az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.”

A rendőr által alkalmazható kényszerítő eszközök közül a testi kényszer a legenyhébb, amelyet a bilincselés követ. A fenti rendelkezések alapján a kényszerítő eszközöket az arányosság és fokozatosság elvének megfelelően kell alkalmazni.

A felek előadása és a fenti jogszabályi rendelkezések alapján a Testület álláspontja szerint fenn állt a bilincselés jogalapja. A panaszos előadta azt továbbá, hogy testi kényszer fogatosított az intézkedő rendőr a bilincselés előtt, ugyanis úgy nyilatkozott, hogy az intézkedő rendőr megfogta a kezét. A fentebb idézett Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdés szerint mindez testi kényszer alkalmazásának minősül.

A rendőri iratok szerint magatartásával nem hagyott fel a panaszos. A Testület álláspontja szerint ezt erősíti a panaszbeadvány azon fordulata is, miszerint a testi kényszer fogatosítása után a panaszos kétségbeesetten üvöltött, tehát továbbra is az intézkedés befejezését követelte. Noha az üvöltés önmagában csak verbális magatartás, a Testület véleménye szerint az ellenállás-ellenkezés továbbfolytatására utal a panaszos részéről, így a Testület elfogadja a rendőrség által leírt történeti tényállást, miszerint a panaszos intézkedést akadályozó magatartásával nem hagyott fel. Mindezek alapján a bilincselésre a fokozatosság és az arányosság elveinek figyelembevételével került sor.

A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

b) A Testület vizsgálta a bilincselés időtartamát.

Ehelyütt a Testület újfent hivatkozik a már idézett Rtv. 15. § szerinti arányosság elvével, ami szerint „több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

A Testület hivatkozik továbbá a már szintén idézett Rtv. 16. §-ra, amely szerint „nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.”

Mindezek alapján a kényszerítő eszköz csak addig alkalmazható, amíg az indokolt. A kényszerítő eszköz ezt meghaladó használata időbeni túllépés

A rendőrségi jelentések, az ügyben született tanúvallomás szerint a panaszos a bilincselést követően együttműködő magatartást tanúsított. Ugyanakkor a rendelkezésre álló iratok alapján a bilincselés 2015. augusztus 7. 21 óra 23 perctől 21 óra 55 percig - összeessen 32 perc időtartamban - tartott.

A Testület álláspontja szerint a rekonstruált tényállás alapján, - amely szerint a panaszos a bilincselést követően megnyugodott és együttműködő magatartást tanúsított - nem látta indokoltnak a 32 perces időtartamú bilincselést.

A Testület az alapjogsértés súlyának mérlegelésekor figyelembe vette, hogy a panaszos magatartása jogalapot teremtett a bilincselés foganatosítására, amit a bilincselés időtartamának vizsgálata körében panaszosi közrehatásként értékelt. Mindezek alapján a Testület úgy döntött, hogy a megfelelő jogalappal való bilincselés foganatosításának időbeli túllépése csekély mértékben sértette a panaszos alapvető jogát.

A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés időtartama sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát.

3) A Testület ezt követően a panaszos előállításának jogszerűségét és időtartamát vizsgálta meg.

a) A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján állították elő. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;

A Testület által rekonstruált tényállás szerint, mint ahogy a Testület jelen állásfoglalás III. rész 1) pontjában kifejtette fennállt a megfelelő fokú gyanú, hogy a panaszos szabálysértést követhetett el. A Testület álláspontja szerint a megismert tényállás és a bilincselés megfelelő jogalappal történő foganatosítása folytán az előállítás nem sérti az Rtv. 15. §-ban lefektetett arányosság követelményét.

A Testület a körülmények összességének értékelését követően arra az álláspontra jutott, hogy a fentiek alapján fennállhatott az előállítás feltétele. Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja megfelelő jogalapot biztosított az előállításához.

b) A Testület ezt követően azt értékelte, hogy a panaszos előállításának időtartama a jogszabályi előírásoknak és az arányosság követelményének megfelelt-e.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése tartalmazza az előállítás időtartamára vonatkozó rendelkezéseket. Ennek értelmében a személyi szabadság csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozható. Ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja, amennyiben ez indokolt és az előállítás célja még nem valósult meg. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Testület ehelyütt is hivatkozik az arányosság követelményére is, amelyet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 2015. augusztus 7-én 21 óra 10 perctől 2015. augusztus 8-án 1 óra 7 percig tartott.

A Testület által rekonstruált tényállás szerint a panaszos 21 óra 55 körül érkezhett a Sz-i Rendőrkapitányságra - ugyanis az előállításról-kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a bilincset akkor vették le a panaszosról, amikor átadták a panaszos őrzését. A panaszos befogadását, letéti tárgyak jegyzőkönyvezését, előállító helyiségben történő elhelyezését követően 23 óra 21 perckor légalkohol mérést végeztek a panaszoson majd a szükséges iratok kitöltését végezték, és 1 óra 7 perckor bocsátották szabadon. A Testület az iratok kitöltését illetően figyelembe vette a panaszos azon állítását, miszerint rosszul látott és a nyilatkozatokat fel kellett olvasni számára, ami nyilvánvalóan meghosszabbíthatta az eljárást.

A Testület a fentiek alapján rekonstruálta az előállítás időtartama alatt történt eseményeket, ami alapján úgy foglalt állást, hogy az előállítás időtartama nem sérti az arányosság követelményét.

Mindezek alapján az előállítás időtartama miatt a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

IV.

A Testület megítélése szerint felmerült annak a gyanúja, hogy a panaszos jogellenes cselekményt követett el. Ez az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát. A Testület a körülmények összességének értékelését követően arra az álláspontra jutott, hogy a fentiek alapján fennállhatott az előállítás feltétele. Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja megfelelő jogalapot biztosított az előállításához. Az előállítás időtartama miatt a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

Ugyanakkor a Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés időtartama sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát. A Testület az alapjogsértés súlyának mérlegelésekor figyelembe vette, hogy a panaszos magatartása jogalapot teremtett a bilincselés foganatosítására, amit a bilincselés időtartamának vizsgálata körében panaszosi közrehatásként értékelt. Mindezek alapján a Testület úgy döntött, hogy a megfelelő jogalappal való bilincselés foganatosításának időbeli túllépése csekély mértékben sértette a panaszos alapvető jogát.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2015. november 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET